

การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการออมระหว่างบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและพนักงานบริษัทเอกชนในเขตจังหวัดปทุมธานี

จุฑาทิพย์ สองเมือง¹
อภิรดา สุทธิสานนท์²
สุภาพร คูพิมาย³
สุภิญญา อนุภานนท์⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการออมระหว่างข้าราชการกับพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและพนักงานบริษัทเอกชนในเขตจังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และพนักงานบริษัทเอกชนในเขตจังหวัดปทุมธานี จำนวน 390 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการออม และรูปแบบการออมระหว่างข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายได้การโฆษณาและสิ่งจูงใจ เป็นตัวแปรที่มีผลต่อรูปแบบการออมร้อยละ 35.70

คำสำคัญ: ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานเอกชน รูปแบบการออม

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (สาขาบัญชี) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
39 หมู่ 1 ถนนรังสิต-นครนายก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
e-mail : chutatip_s@rmutt.ac.th

² รองศาสตราจารย์ (สาขาการเงิน) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
39 หมู่ 1 ถนนรังสิต-นครนายก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
e-mail : rabbit_10@windowslive.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (สาขาระบบสารสนเทศ) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
39 หมู่ 1 ถนนรังสิต-นครนายก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
e-mail : skupimai@yahoo.com

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (สาขาเศรษฐศาสตร์) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
39 หมู่ 1 ถนนรังสิต-นครนายก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
e-mail : a_supinya9610@hotmail.com

A Comparative Study of Saving Patterns between Personnel of Rajamungala University of Technology Thanyaburi and Employees of Private Companies in Phatumthani Province

Chutatip Songmuang¹
Apirada Suthisanonth²
Supaporn Kupimai³
Supinya Anukanon⁴

Abstract

The research aimed to do a comparative study of savings patterns between officials and public employees of Rajamungala University of Technology Thanyaburi and employees of private companies in Pathum Thani province. Questionnaire was a tool for data collection from 390 individuals. The study revealed that saving factors and savings patterns were different between the two groups of individuals at the significant level of .05. It was also demonstrated that the overall saving pattern was influenced by average monthly income, motivation and advertisement for 0.35.70%

Keywords: Government officials, university employees, private employees, saving patterns

¹Assistant professor, (Accounting) Faculty of Business Administration, Rajamagala University of Technology Thanyaburi, 39 Moo 1, Rangsit-Nakorn Nayok Road Thanyaburi District, Pathum Thani Province 12110

e-mail : chutatip_s@rmutt.ac.th

²Associate professor, (Finance) Faculty of Business Administration, Rajamagala University of Technology Thanyaburi, 39 Moo 1, Rangsit-Nakorn Nayok Road Thanyaburi District, Pathum Thani Province 12110

e-mail :rabbit_10@windowslive.com

³Assistant professor, (Computer) Faculty of Business Administration, Rajamagala University of Technology Thanyaburi, 39 Moo 1, Rangsit-Nakorn Nayok Road Thanyaburi District, Pathum Thani Province 12110

e-mail : skupimai@yahoo.com

⁴Assistant professor, (Economics) Faculty of Business Administration, Rajamagala University of Technology Thanyaburi, 39 Moo 1, Rangsit-Nakorn Nayok Road Thanyaburi District, Pathum Thani Province 12110

e-mail : a_supinya9610@hotmail.com

สถานการณ์เศรษฐกิจโลกชะลอตัว และสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ ส่งผลให้เศรษฐกิจภายในประเทศเกิดการชะลอตัว ส่งผลให้โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจหลายๆ โครงการมีการหยุดชะงัก อีกทั้งภาคเอกชนขาดความมั่นใจในการลงทุนส่งผลกระทบต่อรายได้โดยรวมของประชาชน ในขณะที่เดียวกันค่าครองชีพของประชาชนเพิ่มมากขึ้นจากหลายๆ ปัจจัย เช่น การเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น การลอยตัวของแก๊สหุงต้ม เป็นต้น เป็นเหตุให้ราคาสินค้าต่างขยับตัวเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ประชาชนมีรายจ่ายเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วยในขณะที่รายได้ยังคงเดิม ซึ่งหากรายจ่ายยังคงเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ วันข้างหน้ารายได้ อาจไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย ดังนั้นในขณะที่ส่วนของรายได้หักค่าใช้จ่ายยังคงเหลืออยู่ หลายๆ คนจึงมองเห็นความสำคัญของการเก็บออม เพื่อประโยชน์ในการใช้จ่ายในอนาคตหรือเป็นการเตรียมพร้อมต่อเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นได้ การออมนอกจากจะมีประโยชน์ต่อตัวผู้ออมเองแล้วยังมีประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม กล่าวคือเมื่อมีการออมในประเทศมากขึ้นก็จะก่อให้เกิดระบบเงินทุนที่มั่นคง การสะสมทุนเพื่อการลงทุนของกิจการต่างๆ สามารถที่จะใช้แหล่งเงินทุนในประเทศ โดยไม่ต้องพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศที่อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าและอาจเสี่ยงต่ออัตราแลกเปลี่ยนที่ผันผวน การออมจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนให้เกิดการลงทุน การพัฒนาประเทศ และควมมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ และเมื่อพิจารณาในเชิงบุคคลการที่บุคคลหนึ่งมีรายรับมากกว่ารายจ่าย หากเก็บไว้กับตนเองโดยไม่ลงทุนใดๆ นอกจากจะไม่เกิดรายได้แล้วค่าของเงินยังลดลงตลอดเวลาตามภาวะเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มสูงขึ้น

เรื่อยๆ จากเหตุผลดังกล่าวผู้ที่มีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายจึงมองหาทางเลือกที่จะเก็บออมในรูปแบบต่างๆ เช่น การฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน ซึ่งจะได้ผลตอบแทนในรูปแบบของดอกเบี้ย การประกันชีวิตเป็นการออมเพื่อลดความเสี่ยงจากการสูญเสียเนื่องจากอุบัติเหตุ หรือการรักษาพยาบาลเนื่องจากการเจ็บป่วย และการลงทุนในหลักทรัพย์และทรัพย์สินอื่นๆ เป็นต้น (กิริตวานิชย์, 2549)

การออมเงินเป็นสิ่งสำคัญในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันสำหรับในทุกสาขาอาชีพ เพื่อสะสมไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินหรือเกษียณอายุ การเก็บออมของแต่ละบุคคลมีการเก็บออมในลักษณะและปริมาณที่แตกต่างกันตามปริมาณของรายได้ในแต่ละเดือน อีกทั้งรูปแบบของการออมไม่เพียงแต่ใช้การฝากธนาคารเท่านั้นยังมีการลงทุนในรูปแบบอื่นๆ ที่ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า แต่ก็ตามมาด้วยปัจจัยของความเสี่ยงในการลงทุน ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเปรียบเทียบการออมของประชากร 3 กลุ่มได้แก่ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และพนักงานบริษัทเอกชน ในประเด็นของ พฤติกรรมการออม ปัจจัยการออม และรูปแบบการออมว่ามีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร

บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วยบุคลากรสองประเภทได้แก่ ข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการเป็นบุคลากรที่เข้าทำงานกับมหาวิทยาลัยก่อนปี 2535 หลังจากนั้นบุคลากรที่เข้าทำงานกับมหาวิทยาลัยจะเรียกว่าพนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันในเรื่องของสวัสดิการ ตัวอย่างเช่น การรักษาพยาบาล ข้าราชการสามารถเบิกค่าใช้จ่ายโดยตรงจากรัฐ

และเมื่อเกษียณอายุจะได้รับบำเหน็จบำนาญจากรัฐ ในขณะที่พนักงานมหาวิทยาลัยการพยาบาลใช้สวัสดิการของประกันสังคมและได้รับสวัสดิการประกันสังคมเมื่อเกษียณอายุ เป็นต้น พนักงานเอกชนเป็นพนักงานของบริษัทเอกชนจะมีสวัสดิการคล้ายกับพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งใช้สวัสดิการประกันสังคมในการรักษาพยาบาล และได้รับสวัสดิการประกันสังคมเมื่อเกษียณอายุ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงการเปรียบเทียบรูปแบบการออมของข้าราชการและพนักงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และพนักงานบริษัทเอกชนในเขตจังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้เกิดการออม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการออมของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษารูปแบบการออมของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดปทุมธานี
4. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการออมของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดปทุมธานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ต่อข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และพนักงานเอกชนในการวางแผนการออม
2. ประโยชน์ต่อข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และพนักงานเอกชนในการใช้จ่ายอย่างประหยัดเพื่อที่จะมีเหลือไว้เก็บออม

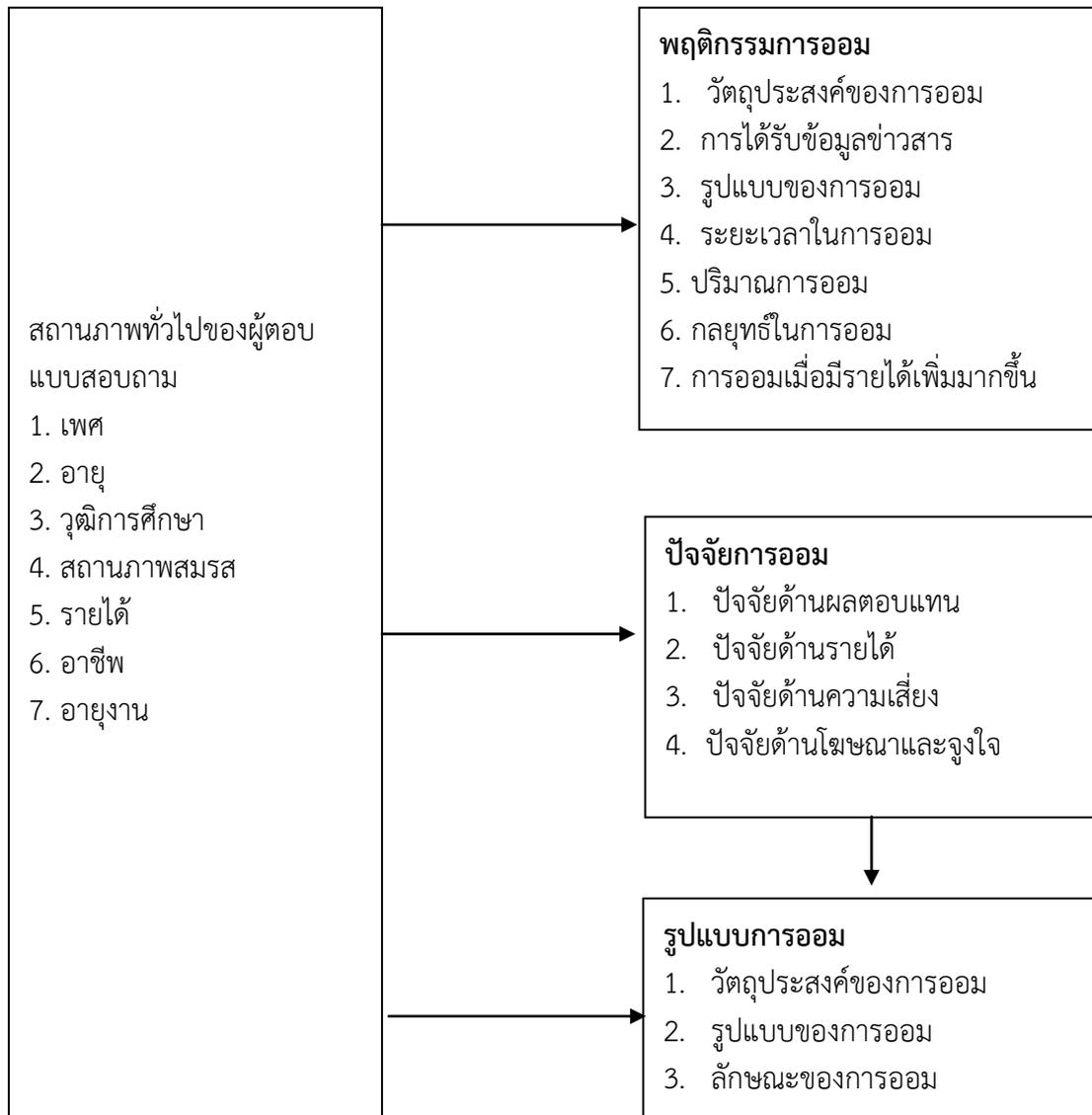
สมมติฐานการวิจัย

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม
2. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกันมีปัจจัยการออมแตกต่างกัน
3. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกันมีรูปแบบการออมแตกต่างกัน
4. ปัจจัยการออมมีอิทธิพลต่อรูปแบบการออม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดปทุมธานี
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือตัวแปรอิสระได้แก่สถานภาพทั่วไปและตัวแปรตาม ได้แก่พฤติกรรมการออม ปัจจัยการออม และรูปแบบการออม
3. พื้นที่ที่ใช้เก็บข้อมูลการวิจัยได้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและบริษัทเอกชนที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดปทุมธานี

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การออมหมายถึงการเก็บเงินที่สามารถใช้จ่ายได้ในปัจจุบันไว้เพื่อใช้จ่ายในอนาคต เช่น การออมเงินหรือลงทุนผ่านสถาบันการเงินประเภทต่างๆ เงินส่วนนั้นจะถูกนำไปให้บุคคลอื่นกู้ยืมเพื่อลงทุนในกิจกรรมต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจ ผู้กู้ยืมจะต้องจ่ายดอกเบี้ยเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการนำเงินก้อนนี้ไปใช้จ่าย ส่วนผู้ออมเงินจะได้รับดอกเบี้ยเป็นค่าตอบแทนจากการเสียสละเงินไปให้ผู้อื่นใช้

ในปัจจุบัน ดอกเบี้ยที่ได้รับจะเป็นดอกเบี้ยทบต้น ซึ่งคิดยอดเงินที่เพิ่มขึ้นในบัญชีในทุกๆ ช่วงเวลาที่กำหนด ซึ่งดอกเบี้ยทบต้นนี้จะทำให้เงินออมเกิดดอกเกิดผล และยังออมเร็วเท่าไรก็จะได้ผลประโยชน์จากดอกเบี้ยทบต้นมากเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันมีทางเลือกสำหรับสร้างผลตอบแทนจากการออมหลากหลายมากขึ้น ทั้งการลงทุนในพันธบัตร หุ้น กองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ทั้งนี้สิ่งที่ต้องคำนึงถึง

ควบคู่กันอยู่เสมอในการลงทุนคือ ความเสี่ยง การลงทุนที่มีแนวโน้มจะเกิดความเสียหายสูงก็มักจะมีอัตราผลตอบแทนสูง เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ลงทุนเข้ามาลงทุน

ในทางปฏิบัติ การออมและการลงทุนเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกันมากเพราะต่างเป็นการเสียสละประโยชน์ที่พึงได้รับในปัจจุบันเพื่อเป้าหมายในอนาคต ทั้งนี้เมื่อมีผู้ออมเงิน ธนาคารหรือสถาบันการเงินก็จะนำเงินนั้นไปลงทุนในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด (ผู้ออมเงินจึงเปรียบเสมือนมีบทบาทเป็นผู้ให้กู้เงิน ในขณะที่ธนาคารเป็นผู้กู้) ธนาคารจะนำเงินบางส่วนของผลตอบแทนจากการนำเงินไปลงทุนมาจ่ายเป็นดอกเบี้ยให้กับผู้ออมซึ่งเป็นส่วนน้อยจากผลตอบแทนของการลงทุนของของสถาบันการเงิน ดังนั้นเมื่อผู้ออมต้องการรายได้ที่มากขึ้นจึงเลือกลงทุนในรูปแบบต่างๆ โดยทั่วไปแล้วทางเลือกในการลงทุนมีวิธีการดังนี้

1. ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นๆ เช่น บ้าน ที่ดิน ทองคำ เพชรนิลจินดา เป็นต้น
2. ลงทุนในธุรกิจ เช่น ลงทุนด้วยตนเองหรือร่วมกับญาติมิตร
3. ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์หรือสถาบันการเงิน เช่น หุ้น พันธบัตร หุ้นกู้ เป็นต้น

จึงถือได้ว่าการออมและการลงทุนเป็นเรื่องเดียวกันโดยมีความเสี่ยงเข้ามาเป็นตัวแปรการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ จึงต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเงินลงทุนมากที่สุด แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงคำนึงถึงผลตอบแทนที่ได้รับ ดังจะเห็นได้จากปิรามิดการลงทุนที่กำหนดให้สัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำมากกว่าสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง (เซ็นนันท์, 2547)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ข้าราชการ หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในที่นี้ได้แก่ บุคคล

ที่รับราชการสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

พนักงานมหาวิทยาลัย หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษาในที่นี้ได้แก่ บุคคลที่ได้รับการว่าจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

พนักงานเอกชน หมายถึง พนักงานของบริษัทเอกชนที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดปทุมธานี

การออม หมายถึง การเก็บเงินส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายในปัจจุบันไว้ใช้จ่ายในอนาคต

พฤติกรรมการออม หมายถึง การตัดสินใจออมเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยมีการศึกษาข้อมูล นำมาเปรียบเทียบเพื่อเลือกรูปแบบของการออม ระยะเวลาในการออม การสร้างกลยุทธ์ในการออมได้เกิดจากการพิจารณาถึงผลตอบแทนในการออม และความเสี่ยง อีกทั้งมีการพิจารณาหากรายได้เพิ่มขึ้นจะใช้เงินอย่างไร

ปัจจัยการออม หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเลือกรูปแบบการออม ได้แก่ ปัจจัยด้านผลตอบแทน ปัจจัยด้านรายได้ ปัจจัยด้านความเสี่ยง และและปัจจัยที่เกิดจากการโฆษณาและเหตุจูงใจ

รูปแบบการออม หมายถึงวิธีต่างๆ ของการเก็บออมโดยพิจารณาถึง วัตถุประสงค์ของการออม รูปแบบที่ใช้ออมเงิน เช่นการฝากธนาคาร การซื้อสลากออมสิน การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น และลักษณะของการออมเงิน เช่น การออมโดยพิจารณาถึงผลตอบแทนและความเสี่ยง วิธีการออมเมื่อมีรายได้เพิ่มมากขึ้น และการสร้างวินัยในการออม

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย ข้าราชการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 811 คน พนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 237 คน (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2557) และพนักงานบริษัทเอกชนที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดปทุมธานี ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากร

2. การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาคั้งนี้เท่ากับ 390 คน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ข้าราชการ	130
พนักงานมหาวิทยาลัย	130
พนักงานบริษัทเอกชน	130
รวม	390

3. เครื่องมือในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ chi-square, t-test, One-Way ANOVA, LSD และ Stepwise Multiple Linear Regression

ผลการวิจัย

สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 30 ปี ไม่เกิน 40 ปี มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีสถานภาพโสด มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีอาชีพรับราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และพนักงานเอกชน ในจำนวนที่เท่ากันและส่วนใหญ่มีอายุการทำงานมากกว่า 8 ปี

พฤติกรรมการออมพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉิน มีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการออมโดยทางสื่อโทรทัศน์มีรูปแบบในการออมโดยการฝากธนาคารมีการออมระยะยาวมีการออม 1-3 % ของรายได้ มีกลยุทธ์การออมโดยหวังผลตอบแทนต่ำแต่มั่นคง เช่น การฝากเงินธนาคาร ซื้อพันธบัตรรัฐบาล และรายได้เพิ่มขึ้นจากรายได้ปกติจะมีการใช้จ่ายบางส่วนเก็บออมบางส่วน

ปัจจัยการออมโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

ปัจจัยการออมรายด้าน พบว่า ด้านผลตอบแทน ด้านรายได้ด้านความเสี่ยงและด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจโดยรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ด้านผลตอบแทน ข้อที่มีความสำคัญ 3 ลำดับแรกได้แก่ เป้าหมายในการออมมีผลต่อการเลือกรูปแบบการออม อัตราผลตอบแทนเป็นเหตุผลหลักในการเลือกรูปแบบการออม และอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการเลือกรูปแบบการออม โดยมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้ ข้อที่มีความสำคัญ 3 ลำดับแรกได้แก่ ความสม่ำเสมอของรายได้มีผลต่อการออม ค่าครองชีพที่สูงขึ้นมีผลต่อการออม และรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากเงินเดือนประจำมีผลต่อการออม โดยมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ด้านความเสี่ยง ข้อที่มีความสำคัญ 3 ลำดับแรกได้แก่ ความผันผวนของสถานะเศรษฐกิจมีผลต่อการออม ความมั่นคงของสถาบันการเงินมีผลต่อการออม และความเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยในยุคปัจจุบันมีผลต่อการออม โดยมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ข้อที่มีความสำคัญ 3 ลำดับแรกได้แก่ การจูงใจด้านภาษีมีผลต่อการออม บ้าน รถ ที่ดิน มีราคาสูงขึ้นมีผลต่อการออม และนโยบายส่งเสริมของรัฐบาลมีผลต่อการออม โดยมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

รูปแบบการออมโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.47

รูปแบบการออมรายด้าน พบว่าด้านวัตถุประสงค์ของการออม และด้านลักษณะของการออม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านรูปแบบในการออมมีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านวัตถุประสงค์ของการออม ข้อที่มีความสำคัญ 3 ลำดับแรกได้แก่ เพื่อใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน เพื่อใช้จ่ายเวลาเกษียณอายุ และเพื่อสำรองเวลาเจ็บป่วย โดยมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านรูปแบบในการออม ข้อที่มีความสำคัญ 3 ลำดับแรกได้แก่ ฝากธนาคาร มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และสหกรณ์ออมทรัพย์ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านลักษณะของการออม ข้อที่มีความสำคัญ 3 ลำดับแรกได้แก่ การออมที่ได้ผลตอบแทนต่ำแต่มั่นคง ถ้ามีรายได้เพิ่มมากขึ้นจะออมมากขึ้น และการกำหนดเงินออมไว้แน่นอนทุกเดือน โดยมีมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

พฤติกรรมออมจำแนกตามสถานภาพทั่วไปด้านอาชีพ

ข้าราชการส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในยามเกษียณอายุมีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการออมจากสื่อโทรทัศน์มีรูปแบบในการออมโดยการฝากธนาคารมีระยะเวลาในการออมระยะยาว มีกลยุทธ์ในการออม คือ ผลตอบแทนต่ำแต่มั่นคงและเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นจากรายได้ปกติจะใช้จ่ายบางส่วนเก็บออมบางส่วน

พนักงานมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในยามเกษียณอายุมีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการออมจากสื่ออินเทอร์เน็ต มี

รูปแบบในการออมโดยการฝากธนาคารมีระยะเวลาในการออมระยะยาวมีกลยุทธ์ในการออม คือ ผลตอบแทนต่ำแต่มั่นคงและเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นจากรายได้ปกติจะใช้จ่ายบางส่วนเก็บออมบางส่วน

พนักงานบริษัทเอกชนส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การออมเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินมีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการออมจากสื่อโทรทัศน์มีรูปแบบในการออมโดยการฝากธนาคารมีระยะเวลาในการออมปานกลาง มีกลยุทธ์ในการออม คือ ตอบแทนต่ำแต่มั่นคงและเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นจากรายได้ปกติจะใช้จ่ายบางส่วนเก็บออมบางส่วน

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม การทดสอบสมมติฐานที่ใช้การทดสอบค่าความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติ เพียร์สันไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% จะยอมรับสมมติฐาน ก็ต่อเมื่อ P มีค่าน้อยกว่า 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐาน (ตารางที่ 2)

เพศ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการออม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่ เพศชายมีอัตราการออมมากกว่าเพศหญิง กลุ่มผู้มีอายุมากและมีรายได้มากมีอัตราการออมมากกว่ากลุ่มผู้มีอายุน้อยและมีรายได้น้อย

วุฒิการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การออม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่ ทุกวุฒิการศึกษาและทุกกลุ่มรายได้มีกลยุทธ์ คือ การออมผลตอบแทนต่ำแต่มั่นคง

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปกับพฤติกรรมการออม

สถานภาพทั่วไป	พฤติกรรมการออม		
	ปริมาณการออม	กลยุทธ์ในการออม	การออมเมื่อมีรายได้เพิ่ม
เพศ	0.027	0.302	0.109
อายุ	0.000	0.631	0.933
วุฒิการศึกษา	0.062	0.000	0.237
สถานภาพ	0.919	0.237	0.721
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	0.000	0.008	0.753
อาชีพ	0.058	0.079	0.616
อายุงาน	0.107	0.090	0.204

สมมติฐานที่ 2 สถานภาพทั่วไปที่ต่างกันมีปัจจัยการออมแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าอาชีพที่ต่างกันมีปัจจัยการออมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปกับปัจจัยการออม

สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	สถิติที่ใช้	ค่าสถิติ (P)	ผลการทดสอบ (H ₀)
เพศ	Independent Samples t-test	0.503	ยอมรับ
อายุ	One-way ANOVA	0.287	ยอมรับ
วุฒิการศึกษา	One-way ANOVA	0.263	ยอมรับ
สถานภาพ	One-way ANOVA	0.155	ยอมรับ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	One-way ANOVA	0.275	ยอมรับ
อาชีพ	One-way ANOVA	0.036	ปฏิเสธ
อายุงาน	One-way ANOVA	0.426	ยอมรับ

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกันมีรูปแบบการออมแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าวุฒิการศึกษาและอาชีพที่ต่างกันมีรูปแบบการออมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปกับรูปแบบการออม

สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	สถิติที่ใช้	ค่าสถิติ (P)	ผลการทดสอบ (H ₀)
เพศ	Independent Samples t-test	0.324	ยอมรับ
อายุ	One-way ANOVA	0.311	ยอมรับ
วุฒิการศึกษา	One-way ANOVA	0.000	ปฏิเสธ
สถานภาพสมรส	One-way ANOVA	0.341	ยอมรับ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	One-way ANOVA	0.516	ยอมรับ
อาชีพ	One-way ANOVA	0.024	ปฏิเสธ
อายุงาน	One-way ANOVA	0.611	ยอมรับ

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยการออมมีอิทธิพลต่อรูปแบบการออม
ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยการออมโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรูปแบบการ

ออมโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.587 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 34.30 (ตารางที่ 5 และ 6)

ตารางที่ 5 อิทธิพลของปัจจัยการออมโดยภาพรวมต่อรูปแบบการออมโดยภาพรวม

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjust R Square	Std. Error of the Estimate
ปัจจัยการออมโดยภาพรวม	0.587	0.345	0.343	0.457

ตารางที่ 6 สัมประสิทธิ์การถดถอย ระหว่างปัจจัยการออมโดยภาพรวมและรูปแบบการออมโดยภาพรวม

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	P
	B	SE	Beta		
(Constant)	1.204	0.161	-	7.495	0.000*
ปัจจัยการออมโดยภาพรวม	0.580	0.041	0.587	14.282	0.000*

ปัจจัยการออมรายด้านได้แก่ ปัจจัยด้านรายได้ และปัจจัยด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจมี

ความสัมพันธ์เชิงบวกกับรูปแบบการออมโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\leq .05$ โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ 0.600 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้

เท่ากับร้อยละ 35.70 (ตารางที่ 7 และ 8)

ตารางที่ 7 อิทธิพลของปัจจัยการออมรายด้านต่อรูปแบบการออมโดยภาพรวม

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjust R Square	Std. Error of the Estimate
รายได้	0.600	0.360	0.357	0.452
การโฆษณาและสิ่งจูงใจ				

ตารางที่ 8 สัมประสิทธิ์การถดถอย ระหว่างปัจจัยการออมรายด้านและรูปแบบการออมโดยภาพรวม

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	P
	B	Str.Error	Beta		
(Constant)	1.482	0.153	-	9.691	0.000*
รายได้	0.181	0.039	0.212	4.683	0.000*
การโฆษณาและสิ่งจูงใจ	0.341	0.032	0.476	10.524	0.000*

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า การออมเป็นสิ่งที่ดีสำหรับการดำเนินชีวิตการออมสามารถป้องกันความเสี่ยงในเรื่องการเงินได้ การออมเป็นสิ่งที่ดีในอนาคตของครอบครัว การออมคือการประหยัดเงินไว้ใช้ในภายภาคหน้าเป็นสิ่งที่ดีที่ทุกคนควรทำ การออมมีความจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากสวัสดิการของรัฐและมหาวิทยาลัยในอนาคตอาจไม่เอื้อต่อข้าราชการที่มีรายได้น้อยในขณะที่ค่าใช้จ่ายตามกลไกทางเศรษฐกิจกับสูงขึ้นเรื่อยๆ มิได้สอดคล้องกับความเป็นจริงของรายได้ การออมจะเห็นคุณค่าและประโยชน์เมื่อถึงเวลาจำเป็น หากมีรายได้มากก็ควรออมมากใช้จ่ายปานกลาง มีรายได้น้อยออมน้อยใช้จ่ายน้อย มีรายได้น้อย ควรออมสม่ำเสมอ ใช้จ่ายน้อย ซึ่งการออม

ขึ้นอยู่กับรายรับและรายจ่ายของรายได้บุคคล เมื่อรายได้หักค่าใช้จ่ายแล้วที่เหลือก็จะมาพิจารณาในการออม การออมเป็นการสร้างวินัยทางการเงิน การออมในวันนี้และวันต่อๆ ไป อย่างมีระเบียบวินัย จะทำให้เรามีไว้ในวันข้างหน้า การออมที่ละน้อยๆ แล้วค่อยๆ เพิ่มวันหน้าจะมีเงินมาก การออมไม่จำกัดวันและเวลา สามารถออมได้ทุกเมื่อ การลดค่าใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยก็เป็นการออมได้ กู้ซื้อบ้านให้เช่าเก็บค่าเช่าส่งธนาคาร ผ่อนเสร็จแล้วจะได้เป็นเจ้าของบ้าน ถือเป็นการลงทุนและการออมที่สร้างมูลค่าเพิ่มอีกระดับหนึ่ง การประกันชีวิต มีดอกเบี่ยให้ ลดหย่อนภาษีได้ คุ่มครองประกันยาวนาน ทางมหาวิทยาลัยควรเร่งให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และผลักดันให้สามารถมีการออมส่วนนี้หักจากเงินเดือนได้ 5-10%

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าแบบสอบถามเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการออมจากการที่อ่านแบบสอบถามนี้เพราะการออมก็เหมือนการวางแผนชีวิต และครอบครัวยังปลายทางของชีวิตเรา สังคมไทยควรมีการกระตุ้นการออมให้มากกว่านี้ และควรมีการสำรวจในแต่ละปี เพื่อประมาณการออมของสังคมไทย แต่ละปีต่อปี สังคมไทยควรสร้างวินัยในการออมให้มากเพื่อชีวิตที่ดีหลังเกษียณอายุ อย่างน้อย 10-15% ของรายได้ คนไทยส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับการออมน้อยเกิดปัญหาหลังเกษียณหรือเมื่อยามแก่ชรา ซึ่งอีก 5-10 ปี ข้างหน้าผู้สูงอายุจะมีเพิ่มมากขึ้น และส่งผลกระทบต่อสังคม แต่ถ้าหากมีการออมและวางแผนล่วงหน้าไว้ก็จะทำให้ชีวิตบั้นปลายอยู่อย่างมีความสุขตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการออมของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชภัฏ มงคลธัญบุรี และพนักงานบริษัทเอกชนในเขตจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยด้านรายได้ และปัจจัยด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจเป็นตัวแปรที่มีผลต่อรูปแบบการออมโดยรวม และยังพบอีกว่าปริมาณการออมมีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยิวคิม (2555) ที่ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษาบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ พบว่า อายุ มีผลต่อพฤติกรรมการออม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อินพรม (2553) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานในเขตอุตสาหกรรมภาคเหนือจังหวัดลำพูน พบว่ารายได้รวมต่อปีมีผลต่อการออม ดังนั้นจึงพออนุมานได้ว่าบุคคลที่มีรายได้น้อย เพราะผู้ที่มีรายได้น้อยจะต้องนำเงินมาใช้จ่ายในสิ่งให้เพียงพอเสียก่อน ที่เหลือจึงจะมีการเก็บออม ส่วนผู้ที่มีรายได้มากเมื่อเหลือจากการใช้จ่ายแล้ว

เงินส่วนนั้นสามารถเก็บออมทั้งหมด จากการศึกษาพบว่าข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชนมีการเก็บออมในอัตรา 1-3% ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พนักงานราชการมีการเก็บออมในอัตรา 3-5 % ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สอดคล้องกับงานวิจัยของ โกลมเพ็ชร์ (2554) ที่ศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่าบุคลากรมีเงินออมร้อยละ 0.01-10 ของรายได้ ซึ่งความสำคัญของรายได้ที่มีผลต่อการออมได้แก่ ความสม่ำเสมอของรายได้ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น และการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากเงินเดือนประจำ การที่ข้าราชการมีอัตราส่วนออมน้อยอาจเป็นเพราะว่าสวัสดิการของข้าราชการดีอยู่แล้ว มีเงินบำเหน็จบำนาญในยามเกษียณ มีสวัสดิการรักษาพยาบาลที่ดี แต่สำหรับพนักงานเอกชนอาจเป็นด้วยสถานะเศรษฐกิจที่ถดถอยและอัตราส่วนเงินเพื่อที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้รายจ่ายเพิ่มมากขึ้นจึงเหลือให้เก็บออมน้อย ในขณะที่พนักงานมหาวิทยาลัยเนื่องจากมีสวัสดิการน้อยกว่าข้าราชการจึงมีเงินเดือนมากกว่าข้าราชการจึงสามารถเก็บออมได้มากกว่า

นอกจากปัจจัยเรื่องรายได้แล้วการการโฆษณาและสิ่งจูงใจก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อรูปแบบซึ่งความสำคัญของการโฆษณาและสิ่งจูงใจที่มีผลต่อการออมได้แก่ การจูงใจด้านภาษี ราคาของบ้าน รถ ที่ดินมีราคาสูงขึ้น และนโยบายส่งเสริมของรัฐบาล ข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชนได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการออมจากสื่อโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกลมเพ็ชร์ (2554) ที่พบว่า บุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมาได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการออมในรูปแบบต่างๆจากทางโทรทัศน์ แม้ว่าโทรทัศน์จะเป็นสื่อที่สามารถสื่อสารเข้าถึงกลุ่มผู้รับข่าวได้อย่างกว้างขวาง แต่ทว่าสื่อโทรทัศน์ยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ เวลาในการออกอากาศ และความต่อเนื่องในการออกอากาศ อินเทอร์เน็ตจึงเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมรองลงมา นอกจากนั้นสื่อหนังสือพิมพ์ป้ายโฆษณาแผ่นพับโฆษณาจุดตั้งโต๊ะ

ประชาสัมพันธ์ และสื่ออื่นๆ เช่น จากหน่วยงาน การติดต่อโดยตรงจากธนาคาร จากหนังสือเกี่ยวกับการออม บริษัทประกัน สังคมออนไลน์ วิทยุ หน้าจอ ATM และจากเพื่อน ก็มีความสำคัญใน อัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน

ในด้านพฤติกรรมการออมข้าราชการ และ พนักงานมหาวิทยาลัย มีพฤติกรรมการออมที่ คล้ายกันคือ มีวัตถุประสงค์การออมเพื่อใช้จ่ายใน ยามเกษียณอายุ ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนมี วัตถุประสงค์การออมเพื่อเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัมพลาวลี (2552) ที่ ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมและรูปแบบ การออมระหว่างพนักงานสถาบันการเงินและ ข้าราชการ พบว่า วัตถุประสงค์ในการออมเงินของ กลุ่มสถาบันการเงินและข้าราชการจะเพื่อใช้จ่ายใน ยามฉุกเฉินและเก็บใช้จ่ายในยามชราเป็นหลัก สำหรับระยะเวลาในการออม ข้าราชการและ พนักงานมหาวิทยาลัย มีการออมระยะยาว 5 ปีขึ้นไป พนักงานบริษัทเอกชนมีการออมระยะปาน กลาง 1-5 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัมพลาวลี (2552) ที่พบว่าด้านระยะเวลาในการเก็บออมและ การลงทุนทางการเงิน พนักงานสถาบันการเงินส่วน ใหญ่เก็บออมและลงทุนมาแล้ว 2-5 ปี ส่วน พนักงานราชการส่วนใหญ่เก็บออมและลงทุน มาแล้ว 5-10 ปี ทั้งสามกลุ่มอาชีพมีรูปแบบในการ ออมโดยการฝากธนาคารมีกลยุทธ์ในการออมโดย เลือกลงผลตอบแทนต่ำแต่มั่นคง และเมื่อมีรายได้ เพิ่มขึ้นจากรายได้ปกติจะใช้จ่ายบางส่วนเก็บออม บางส่วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกมลเพ็ชร (2554) ที่พบว่าบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา ออมเงินในรูปแบบของบัญชีเงินฝากกับสถาบันการเงิน (ทั้งออมทรัพย์และฝากประจำ)

จากพฤติกรรมการออมข้างต้นทั้งสามกลุ่ม อาชีพเลือกการออมโดยการฝากธนาคาร อาจ เป็นได้ว่าการฝากธนาคารมีสภาพคล่องมากกว่า สามารถถอนเงินได้ตลอดเวลา ที่สำคัญรองลงมาคือ

การเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ซึ่งนอกจากจะได้ ดอกเบี้ยแล้วยังได้สิทธิพิเศษในการกู้เงินอีกด้วย การออมเงินด้วยการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ก็ ได้รับความสนใจรองลงมา สำหรับการออมใน รูปแบบอื่นยังได้รับความสนใจน้อยด้วยว่าอาจมี สภาพคล่องน้อยหรือมีความเสี่ยงมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การออมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคลากร ในทุกส่วน การเก็บออมช่วยเป็นเกราะป้องกันจาก ความเสี่ยงทางการเงินได้ดี มีเงินสำรองไว้ใช้ใน กรณีฉุกเฉิน มีเงินไว้ใช้จ่ายในยามเกษียณอายุ การ สำรองค่าใช้จ่ายในยามเจ็บป่วย ช่วยเป็นเกราะ ป้องกันจากการเป็นหนี้จนกระทบ การออมยังช่วย ให้บรรลุวัตถุประสงค์ความต้องการในหลายด้าน เช่น การสร้างครอบครัวให้มั่นคง การศึกษาของ บุตร การท่องเที่ยว การลงทุน เมื่อเก็บออมถึงเวลา หนึ่งแล้วครอบครัวมีความมั่นคงก็สามารถใช้จ่ายได้ อย่างอิสระสร้างรายได้หมุนเวียนให้แก่ประเทศ ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวม อีกทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักศึกษา การออมส่วนใหญ่ยังเป็นการฝากเงิน ธนาคารซึ่งได้ดอกเบี้ยต่ำ ซึ่งรูปแบบการออมมี หลายประเภทหน่วยงานควรให้ความรู้แก่บุคลากร ทั้งการออมและแปลงการออมเป็นการลงทุนซึ่งได้ ผลตอบแทนมากกว่า

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการ ออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรีต่อการออมและการลงทุน
2. ควรศึกษาพฤติกรรมการออมและการ ลงทุนรูปแบบอื่นๆ ที่ประสบความสำเร็จ เช่น การออมและการลงทุนในที่ที่ดิน อสังหาริมทรัพย์ และการลงทุนในตลาดหุ้น

References

- Inprom, Anon. (2553). **Factors affecting savings of employees in the Northern Region Industrial Estate, Lamphun Province.** Master of business Administration of Chiang Mai University.
- Kamplawali, Thaniya. (2552). **Comparison of Savings Behaviors and Savings Patterns among Employees of Financial Institutions and Government Officials.** Master of Arts (Business Economics) of Thammasat University.
- Kirativanich, Thanaiwong. (2549). **Personal Finance (Money Valuable) for Vocational Education.** Bangkok: Thailand Securities Institute.
- Komonphes, Jaidiaw. (2554). **Saving Behavior of Staffs in Nakhon Ratchasima College.** Master of Economics of Chiang Mai University.
- Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (2557). **Number of personnel classified by type of personnel.** [online], Available from: http://mis.rmutt.ac.th/hr_report/1-12.pdf (1/3/257)
- Sennun, Anisa. (2547). **Money of Valuables.** Bangkok: The Stock Exchange of Thailand.
- Yewkhim, Kidsadee. (2555). **The Attitudes and Savings Behaviors of Ramkhamheang University Personnel: a case study of personnel at the faculty of political science.** Master of business administration of Ramkhamheang University.